

TARTU RIIKLIK ÜLIKOOL

Metoodiline juhend ja programm õppeaines

*„Tööstusliku tootmise
ökonoomika, organiseerimine
ja planeerimine“*

*TRÜ Majandusteaduskonna rahandusharu
III ja IV kursuse üliõpilastele*

TARTU 1962

Tartu ulikool

A-24857

TARTU RIIKLIK ÜLIKOOL

Metoodiline juhend ja programm õppeaines

*"Tööstusliku tootmise
ökonoomika, organiseerimine
ja planeerimine"*

*JRÜ Majandusteaduskonna rahandusharu
III ja IV kursuse üliõpilastele*

TARTU 1962

Тартуский государственный университет
ЭССР, Тарту, ул. Ёликооли, 18

ПРОГРАММА И МЕТОДИЧЕСКИЕ УКАЗАНИЯ ПО
КУРСУ "ЭКОНОМИКА, ОРГАНИЗАЦИЯ И
ПЛАНИРОВАНИЕ ПРОМЫШЛЕННОГО
ПРОИЗВОДСТВА"

На эстонском языке

2

Tartu Riikliku Ülikooli
Raamatukogu

54816

Vastutav toimetaja H. Müür
Korrektor E. Võhandu

TRÜ rotaprint 1962. Trükipoognaid 3,25.
Tir. 150 eks. MB 05394. Tell. nr. 833.

Hind 10 kop.

Sissejuhatuseks.

Kursust "Tööstusliku tootmise ökonomika, organiseerimine ja planeerimine" õpivad kõik TRÜ Majandusteaduskonna rahandusharu üliõpilased III ja IV õppeaastal kahe semestri jooksul.

Õppekursus "Tööstusliku tootmise ökonomika, organiseerimine ja planeerimine" uurib sotsialismi majandusseaduste toimet sotsialistlikus tööstuses, tööstusharudes ja tööstusettevõtetes, tööstuse, tema harude ja ettevõtete arengu spetsiifilisi seaduspärasusi, Kommunistliku Partei ja Nõukogude valitsuse majanduspoliitika avaldumist tööstusettevõtete töös, töötajate loomingulist tootmisalast tegevust ettevõtetes ja selle organiseerimise meetodeid, meetodeid tootmise täiustamiseks ja ettevõtete ressursside ratsionaalseks kasutamiseks, töö ja tootmise organiseerimise teid, ettevõtete tegevuse planeerimise ja analüüsi metodikat, ökonomiliste arvestuste meetodeid.

Antud õppeainet ei saa õppida poliitilise ökonomia tundmiseta, sest poliitiline ökonomia on "Tööstusliku tootmise ökonomika, organiseerimise ja planeerimise" teoreetiliseks aluseks.

Keskne koht antud kursuse õppimisel kuulub Kommunistliku Partei ja Nõukogude valitsuse tööstusalase majanduspoliitika tundmaõppimisele ning tootmisprotsessi materiaalsete, tehniliste, majanduslike ja organisatsiooniliste tegurite efektiivse kasutamise teede ja meetodite omandamisele.

Eriti suurt tähelepanu tuleb osutada programmilistele ja teoreetilistele küsimustele, mida arutati NLKP XXI ja XXII kongressil ning mis leidsid formuleerimist kongresside otsustes, samuti aga ka NLKP Keskkomitee pleenumite otsustele tööstuse valdkonnas.

Kursuse omandamine toimub NSV Liidu Kõrgema Hariduse

Ministeeriumi Ülikoolide, Majandusteaduslike ja Juriidiliste Kõrgemate Õppeasutuste Peavalitsuse poolt 1959. aastal kinnitatud programmi alusel.

Programm on kursuse omandamisel põhiliseks dokumendiks, mida tuleb iseseisvas õppetöös pidevalt kasutada.

Metoodiline juhend on koostatud täiendava abimaterjalina programmi juurde ega asenda programmi. Metoodiline juhend annab andmeid kursuse omandamisel kasutatava kirjanduse ja muude allikmaterjalide kohta, juhib tähelepanu põhiküsimustele, selgitab mõningaid küsimusi, mille õppimisel võib tekkida raskusi või mis on üles kerkinud pärast programmi koostamist.

Kirjandusest.

Käesolevat kursust käsitlevat spetsiaalset õpikut ei ole veel välja antud. Seepärast tuleb põhiõpikutena kasutada: 1) Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961; 2) С. Каменецер, В. Конторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия. Учебное пособие, Госполитиздат, 1961.

Nimetatud õpikut ja õppevahendist saab vastuse enamikule programmi küsimustele. Kuid ainuüksi nende abil ei ole võimalik kursust täielikult omandada. Üksikutele küsimustele tuleb otsida vastust muudest allikatest, millele juhitakse tähelepanu allpool, kursuse üksikteemade õppimiseks antavates juhistes.

Juhised kursuse üksikteemade õppimiseks.

T e e m a 1. Kursuse sisu ja ülesanded.

Antud teema õppimisega on vaja endale selgeks teha: tööstuse ja tööstusettevõtte olemus, nendevahelised majanduslikud ja tootmisalased seosed, sotsialistliku tööstuse ja tööstusettevõtte paremused, võrreldes kapitalistliku tööstu-

se ja tööstusettevõttega, kursuse ülesehituse printsiibid ja kursuse ülesanded.

Kirjandus.

V.I. Lenin, Taylori süsteem - inimese orjastamine masina poolt, Teosed, 20.kd., lk.131-133.

V.I. Lenin, Nõukogude võimu järjekordsed ülesanded, Teosed, 27.kd., lk.209-247.

V.I. Lenin, Teaduslik-tehniliste tööde plaani visand, Teosed, 27.kd., lk.289.

V.I. Lenin, Kuidas organiseerida võistlust? Teosed, 26.kd., lk.373-382.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXI kongressi resolutsioon seltsimees N.S. Hruštšovi ettekande "NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965" põhjal, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juulipleenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 6-20.

C. Каменицер, В. Койторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия. Учебное пособие, Госполитиздат, 1961, Введение, lk.5-16.

T e e m a 2. Sotsialistliku tööstuse juhtiv osa rahvamajanduse arendamisel.

Antud teema õppimisel on vaja endale selgeks teha tööstuse juhtiv osa kommunismi materiaalse ja tehnilise baasi loomisel, NSV Liidu majandusliku põhitulesande lahendamisel ning rahva ainelise elujärje ja kultuuritaseme järjekindlalt

töstmisel.

Sotsialistliku tööstuse juhtiva osa olemust on iseloomustatud õpiku I peatükis. Et paremini mõista tööstuse juhtivat osa kommunistliku ühiskonna ülesehitamise ja NSV Liidu majandusliku põhiülesande lahendamise ajajärgul, on vaja tunda õppida NLKP XXI ja XXII kongressi ning NLKP KK 1959.a. juunipleenumi, 1960.a. juunipleenumi ja teiste pleenumite materjale.

Kirjandus.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXI kongressi resolutsioon seltsimees N.S. Hruštšovi ettekande "NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaiks 1959 - 1965" põhjal, Tallinn 1959.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaiks 1959 - 1965, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juunipleenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

N.S. Hruštšov, NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaiks 1959 - 1965. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei erakorralisele XXI kongressile, Tallinn 1959.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee aruanne partei XXII kongressil, Tallinn 1961.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programmist. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressil, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1961, I peatükk, lk. 5-9, 15-27.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk.21-52.

Teema 3. Sotsialistliku tööstuse eriharuline struktuur ja tööstusettevõtte tootmisalane struktuur.

Antud teema õppimisel on vaja endale selgeks teha tööstusharu, tööstuse eriharulise struktuuri ja tööstusettevõtte tootmisalase struktuuri mõisted, tööstuse eriharulist struktuuri ja tööstusettevõtte tootmisalast struktuuri määravad tegurid, tööstusharude ja tööstusettevõtete klassifikatsioon, tööstuse eriharulise struktuuri ja tööstusettevõtte tootmisalase struktuuri edasise arengu suunad.

Teema küsimusi käsitletakse õpiku II peatükis ja õppevahendi I peatükis. Konkreetseid tööstuse eriharulise struktuuri arengu suundi tuleb õppida tundma NLKP XXI kongressi materjalide (NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, lk. 23-37), NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi, NSV Liidu Ülemnõukogu 1960. a. mais toimunud istungjärgu ning Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi materjalide põhjal.

NLKP Keskkomitee 1959. a. juunipleenumi, 1960. a. juunipleenumi ja NLKP XXII kongressi otsused on tööstusettevõtete tootmisalase struktuuri täiustamise tähtsaks etapiks. Tehnilise progressi kiirendamine, spetsialiseerimise ja koopereerimise süvendamine, tootmis- ja majandusalaste sidemete tugevdamine rahvamajandusnõukogudele alluvas tööstuses niihästi igas administratiivses majanduspiirkonnas kui ka administratiivsete majanduspiirkondade vahel, tootmise planeerimise parandamine stimuleerib abitootmisalade loomist paljude tööstusettevõtete vajaduste rahuldamiseks tsentraliseeritud korras, komplekssete tootmisalade loomist, üleminekut tsehhideta struktuurile jne.

Kirjandus.

K. Marx, Kapital, I kd., Tallinn 1953, XII ptk., § 4; XIII ptk., § 1.

V.I. Lenin, Kapitalismi arenemine Venemaal, Teosed 3. kd.,

I ptk., § 1, lk. 15-17; VI ptk., § 3, lk. 356-359.

V.I. Lenin, Nõukogude võimu järjekordsed ülesanded, Teosed, 27. kd., lk. 235-243.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959, II osa.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juulipleenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

N.S. Hruštšov, NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei erakorralisele XXI kongressile, Tallinn 1959, II ja III osa.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee aruanne partei XXII kongressil, Tallinn 1961.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programmist. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressile, Tallinn 1961.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1961, I peatükk, lk. 10-15.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 53-103.

С. Каменицер, В. Конторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия. Учебное пособие, Госполитиздат, 1961, lk. 17-50.

Д.М. Круж, Производственная структура социалистического промышленного предприятия. Учебное пособие. Изд. ВГЭИ, 1959.

А.Н. Климов, И.Д. Оленев, С.А. Соколицин, Организация и планирование машиностроительного завода, Машгиз, 1961, гл. III, lk. 27-35.

Teema 4. Sotsialistliku tööstuse ja tööstusettevõtte juhtimine.

Antud teema õppimisel tuleb endale selgeks teha sotsialistliku tööstuse juhtimise printsiibid, tööstuse ja tööstusettevõtete juhtimise vormid, tööstuse juhtimise ülesanded seoses tootmisalaste reserve mobiliseerimisega ja seitsme aasta plaani ennetähtaegse täitmisega.

Teema küsimusi käsitletakse õpiku III peatükis (§ 1-3) ja õppevahendi II peatükis.

Juhtimise organisatsiooniliste vormide ja meetodite tundmaõppimisel tuleb silmas pidada, et nii ühed kui ka teised muutuvad ja täiustuvad pidevalt. Juhtimismvormid ja -meetodid arenevad ja täiustuvad tootlike jõudude ja tootmissuhete arenemise baasil, kaadri kultuurilise ja tehnilise taseme tõusu baasil.

Et vajaliku põhjalikkusega tundma õppida tööstuse ja tööstusettevõtete juhtimist sotsialistliku tootmise praegusel arenguetapil ning õigesti aru saada tootmise juhtimise edasistest täiustamisest, tuleb tutvuda NLKP KK 1957.a. veebruaripleenumi otsusega, N.S. Hruštšovi ettekandega NSV Liidu Ülemnõukogu seitsmendal istungjärgul, partei XXI kongressi materjalidega, NLKP KK 1959.a. juunipleenumi ja 1960.a. juulipleenumi otsustega ning partei XXII kongressi materjalidega.

Ettevõtte juhtimisorganite struktuuri tundmaõppimiseks tuleb tutvuda ettevõtete ja tsehhide juhtimisaparaadi struktuuri kujundamisega sõltuvalt vastava tööstusharu iseärasustest, ettevõtte suuruselt, tootmise tüübist, ettevõtte spetsialiseerumisastmest ja tehnoloogiliste protsesside pidevusest.

Tuleb tundma õppida ettevõtte põhilisi juhtimislüüsisid, ettevõtte direktori, tema asetäitjate, tsehhijuhatajate, jaoskonnaülemate ja meistrite põhifunktsioone, õigusi ja kohustusi. Vajalik on tutvuda NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrustega direktori õiguste laiendamise kohta (1955.a. august) ning meistri ja jaoskonnaülemate osatähtsuse tõstmise kohta

(1955.a. september). Erilist tähelepanu tuleb osutada teha-sevalitsuse ja tsehhide tähtsamate osakondade töö sisule.

Kontrolli tugevdamiseks administratsiooni tegevuse üle pidas NLKP KK otstarbekohaseks moodustada tööstus-, transpordi-, ehitus- ja kaubandusettevõtete ning ettevõtete tellimusi täitvate projekteerimisorganisatsioonide, konstrueerimisbüroode ja teaduslike uurimisinstituutide parteialgorgani-satsioonides partei liikmetest ja liikmekandidaatidest koosnevad komisjonid administratsiooni tegevuse kontrollimiseks.

Kirjandus.

V.I. Lenin, Nõukogude võimu järjekordsed ülesanded, Teo-sed, 27. kd., lk. 209-247.

V.I. Lenin, Pigem vähem, aga paremini, Teosed, 33. kd., lk. 445-459.

NLKP Keskkomitee 1955.a. juulipleenumi otsused, Tallinn 1955, lk. 17-20, 23-25.

Tööstuse ja ehitustegevuse juhtimise organiseerimise edasise täiustamise seadus, Tallinn 1957.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juulipleenumi otsus ja re-solutsioon, Tallinn 1960.

О расширении прав директоров предприятий. Постановле-ние Совета Министров СССР от 9 августа 1955 года. Сборник "Постановления Центрального Комитета КПСС и Совета Министров СССР по вопросам промышленности и строительства", Госполитиздат, 1956, lk. 91-102.

О повышении роли мастера и начальника производственного участка на предприятиях горной, металлургической, нефтяной, химической, лесной, бумажной и деревообрабатывающей промыш-ленности, машиностроения, промышленности строительных материа-лов, электростанциях, а также на промышленных предприятиях транспортных министерств и об упорядочении оплаты их труда. Постановление Совета Министров СССР от 20 сентября 1955 го-

да. Samas, lk. 127-134.

N.S. Hruštšov, Tööstuse ja ehitustegevuse juhtimise organiseerimise edasisest täiustamisest. Ettekanne ja lõppsõna NSV Liidu Ülemnõukogu VII istungjärgul 7. ja 10. mail 1957. "NSV Liidu Ülemnõukogu neljanda koosseisu istungid (seitsmes istungjärk). Stenograafiline aruanne," NSV Liidu Ülemnõukogu väljaanne, 1957, II osa, lk.18-24, 239-244.

N.S. Hruštšov, NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaiks 1959-1965. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei erakorralisele XXI kongressile, Tallinn 1959, lk. 7-30, 35-60.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee aruanne partei XXII kongressil, Tallinn 1961, lk.99-107.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programmist. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressile, Tallinn 1961, lk. 55-59.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961, lk. 79-84.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökoomika. Õpik, Tallinn 1961, II peatükk, lk. 28-68.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 104-137.

C. Каменицер, В. Конторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия. Учебное пособие, Госполитиздат, 1961, lk. 51-90.

Л.М. Бабакова, Советы народного хозяйства экономических административных районов. Учебное пособие. Изд. ВЗФЭИ, 1959.

Н. Байков, Управление промышленным предприятием, "Плановое хозяйство", 1962, № 5.

Т е м а 5. Planeerimise sisu tööstuses ja tööstusettevõttes.

Selle teema õppimisel tuleb endale selgeks teha NSV Liidu tööstuse planeerimise metodoloogilised alused, tööstusliku tootmise plaani sisu ja näitajad, tehasesisese planeerimi-

se ülesanded ja liigid, tootmisalaste reservide väljaselgitamise metoodika, partei ja valitsuse direktiivid planeerimise täiustamise teede kohta.

Teema küsimusi käsitletakse õpiku III peatükis (§ 4) ja õppevahendi III peatükis.

Käesoleva teema küsimuste õppimisel tuleb silmas pidada, et vastavalt NLKP KK pleenumite (1956.a. detsembripleenumi ja 1957.a. veebruaripleenumi) otsustele andsid NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mail 1958. välja määruse "Rahvamajanduse planeerimise parandamise abinõudest."

Selle määruse eesmärgiks on planeerimise süsteemi edasine parandamine ja kooskõlla viimine tööstuse ja ehitustegevuse juhtimise uute organisatsiooniliste vormidega. Vastavalt määrusele kehtib 1959. aastast alates uus rahvamajanduse aastaplaanide koostamise ja kinnitamise kord. Rahvamajanduse planeerimine peab tuginema perspektiivplaanidele, mis on koostatud NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee poolt liiduvabariikide plaanikomisjonide ning üleliiduliste ministeeriumide ja muude keskasutuste osavõtul ja on kinnitatud NLKP KK ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt. Perspektiivplaanidest tulenevate kontrollarvude alusel koostavad ettevõtted ja rahvamajanduse nõukogud oma plaanid. Ettevõtete plaanid tulevad läbi arutada ettevõtete kollektiivide poolt. Rahvamajanduse nõukogu koordineerib vastava majanduspiirkonna ettevõtete ja ehituste plaanid omavahel ning koostab, arvesse võttes otse-seid sidemeid teiste majanduspiirkondadega, antud majanduspiirkonna koondperspektiivplaani ja esitab selle liiduvabariigi plaanikomisjonile.

Pärast perspektiivplaanide kinnitamist ministrite nõukogudes esitavad liiduvabariikide plaanikomisjonid need NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele. NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee esitab NSV Liidu rahvamajanduse arendamise perspektiivplaani kinnitamiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogule.

Korrektiivid, mida võidakse teha aastaplaanides, lähtudes rahvamajanduse vajadustest või tulenevalt plaaniülesannete täpsustamisest ja muutmisest perspektiivplaani täitmise

käigus, tulevad sisse viia mitte hiljem kui 4 kuud enne plaaniaasta algust. Liiduvabariikide, NSV Liidu ministeeriumide ja ja muude keskasutuste, rahvamajanduse nõukogude, kohalike töörahva saadikute nõukogude, ettevõtete ja ehitusorganisatsioonide perspektiivplaanide aastaulesandeid korrigeeritakse samas korras, kui perspektiivplaanide kinnitaminegi.

Ettevõtted ja ehitusorganisatsioonid teevad vastavalt neile teatavaks tehtud korrektiividele hiljemalt plaaniaastale eelneva aasta 15. novembriks nende poolt kinnitatud plaanides vajalikud muudatused ning koostavad kvartali- ja kuuplaanid kõigi näitajate osas.

Rahvamajanduse arendamise plaanide koostamisel peavad vabariikide, kraide ja oblastite juhtivad organid, rahvamajanduse nõukogud, NSV Liidu ministeeriumid ja muud keskasutused lähtuma materiaalsete ja finantsiliste ressursside kasutamise üldriiklikust otstarbekusest, koondama tähelepanu sisemiste reservide võimalikult täielikumale väljaselgitamisele ja ärakasutamisele ning vältima kolkatendentse.

Tehasesisese planeerimise vormide ja meetodite tundmaõppimisel on otstarbekohane tutvuda mingi tööstusettevõtte tehnika-, tootmis- ja finantsplaani vormidega, tsehhide kalendaarsete graafikutega, plaaniülesannete väljatöötamisega ja töökohtadeni viimisega.

Kirjandus.

V.I. Lenin, Ühtsest majandusplaanist, Teosed, 32. kd., lk. 116 - 124.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXI kongressi resolutsioon seltsimees N.S. Hruštšovi ettekande "NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaiks 1959-1965" põhjal, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1955.a. juulipleenumi otsused, Tallinn 1955, lk. 17-19.

Постановление декабрьского (1956 г.) Пленума ЦК КПСС, Госполитиздат, 1956.

Tööstuse ja ehitustegevuse juhtimise organiseerimise edasise täiustamise seadus, Tallinn 1957.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programmist. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressil, Tallinn 1961, lk. 55-59.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961, lk. 79-84.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1961, IV ptk., § 1 ja 2, lk. 91-99.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 137-153.

C. Каменицер, В. Конторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия. Учебное пособие, Госполитиздат, 1961, lk. 91-142.

X.T. Алдаков, Содержание внутризаводского планирования. Учебное пособие. Изд. ВЭФЭИ, 1959.

M. Федорович, Опыт применения математики и электроники во внутризаводском планировании, "Вопросы экономики", 1961, № 8.

E. Kull, Planeerimine tööstusettevõttes, Tallinn 1962, I ptk.

Т е м а 6. Tehniline progress ja tootmise tehniline ettevalmistamine.

Selle teema õppimisel tuleb endale selgeks teha tehnilise progressi tähtsus tööstusliku tootmise plaanikindlas ja pidevas suurendamises, uue tehnika planeerimise ja majandusliku efektiivsuse määramise meetodika, tootmise tehnilise ettevalmistamise vormid ja meetodid tööstusettevõtetes, organisatsiooniliste ja tehniliste abinõude planeerimise ja ellurakendamise analüüsi meetodika, tehnilise progressi kiirendamise teed.

Teema küsimusi käsitletakse õpiku V peatükis ja õppevahendi VII peatükis.

NLKP direktiive tehnilise progressi kohta tuleb tundma

õppida NLKP XXI kongressi, NLKP KK 1958. a. maipleenumi, 1959. a. juunipleenumi ja 1960. a. juulipleenumi ning NLKP XXII kongressi materjalide põhjal. Samuti on vaja tundma õppida NLKP KK ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrust "Ettevõtete majanduslikust stimuleerimisest ja töötajate materiaalse huvi suurendamisest uue tehnika ja tehnoloogia loomise ja rakendamise ning tootmisprotsesside kompleksse mehhaniseerimise ja automatiseerimise vastu" ("Edasi" 3. juulist 1960). Selle määruse kohaselt seati 1. oktoobrist 1960 sisse töötajate premeerimine uue tehnika rakendamiseks tehtud tööde eest. Alates 1. jaanuarist 1961 aga kehtib uue tehnika tootmise kulude hüvitamise uus kord, uus hulgihindade kehtestamise kord uue tehnika osas ja uue tehnika rakendamise fondi moodustamise kord.

Kirjandus.

K. Marx, Kapital, I kd., Tallinn 1953, XIII ptk., § 1 ja 3.

V.I. Lenin, Aruanne VIII ülevenemaalisele nõukogude kongressile, Teosed, 31.kd., lk. 475-479.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959, I ja II osa.

Keemiatööstuse arendamise ning eriti sünteetiliste materjalide ja nendest valmistatava produktsiooni tootmise arendamise kiirendamisest elanikkonna ja rahvamajanduse vajaduste rahuldamiseks. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus, mis võeti vastu 7. mail 1958 seltsimees N.S. Hruštšovi ettekande põhjal, Tallinn 1958.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juulipleenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee aruanne partei XXII kongressile, Tallinn 1961, lk. 41-56.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei

programmist. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressile, Tallinn 1961, lk. 23-32.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961, lk. 62-70.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1961, IV ptk., § 5 ja 6, lk. 112-121.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 200-241.

С. Каменицер, В. Конторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия. Учебное пособие, Госполитиздат, 1961, lk. 261-326.

Д. Карпужин, Электрификация народного хозяйства и рост производительности общественного труда, "Вопросы экономики", 1959, № 4.

Б. Левиц, Экономическая эффективность модернизации оборудования. Изд. ВЗЭИ, 1958.

К. Клименко, О повышении эффективности технического прогресса, "Вопросы экономики", 1960, № 7.

М. Виленский, Некоторые проблемы сплошной электрификации СССР, "Вопросы экономики", 1960, № 8.

К. Петухов, Совершенствовать организацию внедрения новой техники в производство, "Коммунист", 1960, № 10.

Г. Косяченко, Пути повышения экономического стимулирования технического прогресса, "Плановое хозяйство", 1960, № 8.

К.И. Клименко, Технический прогресс в период развернутого строительства коммунизма. Изд. "Знание", 1960.

П. Непорожный, Электрификация - стержень программы строительства коммунистической экономики, "Вопросы экономики", 1961, № 12.

Т е м а 7. Toorainebaas. Sotsialistliku tööstuse paigutamine.

Antud teema õppimisel tuleb endale selgeks teha tooraine mõiste ja klassifikatsioon, tööstuse tooraine- ja kütuse-

baasi arendamise rahvamajanduslik tähtsus ja teed, üksikute tööstusharude ja ettevõtete paigutuse planeerimise ja majandusliku põhjendamise iseärasused.

Teema küsimusi käsitletakse õpiku VI ja X peatükis.

Tööstuse toorainebaasi arendamise küsimusi tuleb tundma õppida NLKP XXI ja XXII kongressi materjalide põhjal. Õppides tundma rahvamajanduse arendamise kontrollarve käesolevaks seitse aastakuks, tuleb pöörata tähelepanu NSV Liidu kütusebilansi struktuuri muutmisele.

Juhtivate tööstusharude ja ettevõtete ratsionaalse paigutamise küsimustega tuleb lisaks õpikule tutvuda ka seitse aastaku kontrollarvude põhjal (II osa § 3 ja III osa). Eri- list tähelepanu tuleb osutada idarajoonide arendamise küsimustele.

NLKP Keskkomitee 1959.a. juunipleenumi ja 1960.a. juulipleenumi materjalide osas tuleb tähelepanu pöörata rahvamajanduse nõukogude positiivsetele saavutustele loodusrikkuste kasutuselevõtmisel ja efektiivsel kasutamisel.

Kirjandus.

K. Маркс, Капитал, т. III, ч. I, Госполитиздат, 1951, гл. 5, § 4, lk. 106-109.

V.I. Lenin, Teaduslik-tehniliste tööde plaani visand, Teosed, 27. kd., lk. 289.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juulipleenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961.

N.S. Hruštšov, NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei erakorralisele XXI kongressile, Tallinn 1959.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 242-291, 388-427.

И. Бардин и др., Железородная база черной металлургии СССР и пути ее развития в 1959-1965 годах, "Плановое хозяйство", 1958, № 12.

И.П. Бардин, П.А. Ширяев, Третья металлургическая база СССР. Изд-во "Знание", 1959.

Я.Г. Фейгин, Размещение производительных сил СССР в семилетке. Изд-во "Знание", 1960.

А. Веймер, Комплексное развитие и специализация промышленности Эстонского экономического административного района, Таллин, 1961, lk. 109-137, 285-293.

Т е м а 8. Kõntsentreerimine, spetsialiseerimine, kooperaerimine ja kombineerimine sotsialistlikus tööstuses.

Antud teema õppimisel tuleb endale selgeks teha kontsentreerimise, spetsialiseerimise, kooperaerimise ja kombineerimise mõisted, nende vormid ja arengutaseme näitajad tööstuses ja tööstusettevõttes, spetsialiseerimise, kooperaerimise ja kombineerimise efektiivsuse majandusliku põhjendamise metoodika, arendamise teed ja planeerimise meetodid.

Teema küsimusi käsitletakse õpiku VII, VIII ja IX peatükis ning õppevahendi V peatükis § 1-3 ja VIII peatükis § 4.

Kommunistliku Partei direktiive spetsialiseerimise ja kooperaerimise kohta käesoleval seitseaastakul ning nende täitmise konkreetseid abinõusid tuleb tundma õppida NLKP XXI ja XXII kongressi ning NLKP Keskkomitee 1959. a. juunipleenumi ja 1960. a. juulipleenumi materjalide põhjal.

Kirjandus.

K. Marx, Kapital, I kd., Tallinn 1953, XIII ptk.

V.I. Lenin, Imperialism kui kapitalismi kõrgeim staadium, Teosed, 22. kd., I ptk., lk. 184-196.

V.I. Lenin, Kapitalismi arenemine Venemaal, Teosed, 3. kd., VII-XII ptk., lk. 426-462.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juulipleenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961.

N.S. Hruštšov, NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei erakorralisele XXI kongressile, Tallinn 1959.

N.S. Hruštšov, Arendada edasi meie maa tootlikke jõude, tagada tehniline progress kõigis rahvamajandusharudes, "NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale", Tallinn 1959.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 292-387.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1961, lk. 69-90.

С. Каменицер, В. Конторович, Г. Пишулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия, Госполитиздат, 1961.

В. Фриденберг, О дальнейших процессах комбинирования в промышленности, "Вопросы экономики", 1959, № 1.

М. Иппа, Специализацию промышленности на более высокий уровень, "Вопросы экономики", 1959, № 1.

Н. Орлов, Специализация и кооперирование машиностроительных предприятий в семилетке, "Плановое хозяйство", 1959, № 5.

Ю. Колдомасов, Рационализация межрайонных экономических связей в семилетнем плане, "Вопросы экономики", 1959, № 1.

В. Митрофанов, Специализация и кооперирование производства в современных условиях, "Вопросы экономики", 1960, № 8.

Б.М. Левин, Концентрация, специализация, кооперирование и комбинирование в социалистической промышленности. Учебное пособие. Изд. ВЭФЭИ, 1960.

А. Веймер, Комплексное развитие и специализация промышленности Эстонского экономического административного района, Таллин, 1961.

Л. Итин, Концентрация производства и оптимальный размер промышленных предприятий, "Вопросы экономики", 1961, № 6.

Т е м а 9. Tööstusharu ja tööstusettevõtte tootmis- programm.

Antud teema puhul tuleb teada tööstuse tootmisprogrammi tähtsust ja kohta rahvamajandusplaanis, tundma õppida tööstusharu ja tööstusettevõtte tootmisprogrammi sisu, tootmisprogrammi väljatöötamise korda ettevõttes ja rahvamajanduse nõukogus, tootmisprogrammi täitmise kontrollimise korda ja meetodeid.

Teema põhiküsimusi käsitletakse õpiku IV peatükis ja õppevahendi VIII peatükis.

Tootmisprogrammi väljatöötamise korra tundmaõppimisel tuleb arvesse võtta järgmist. Perspektiivplaanide aastaülesannete korrigeerimisel näidatakse kaubatoodangut hindades, mida kasutati perspektiivplaani koostamisel, ja aastaülesannete täpsustamise momendil kehtivates hindades. Ühe ja sama rahvamajandusnõukogu piires hinnatakse samalaadset toodangut kõigi ettevõtete osas ühtsetes hulgihindades. Erinevaid tootemärke, -artikleid, -sorte jne. hinnatakse reeglikohaselt preiskurandihindades. Rahvamajandusnõukogudel ja liiduvabariikide ministrite nõukogudel on praktilise vajaduse korral õigus rakendada toodete rühmade keskmisi hindu, arvesse võttes sortimendi plaanilist muutumist. Liiduvabariikide plaanides lähtutakse ettevõtte diferentseeritud hulgihindadest, mis on kindlaks määratud võõndite kaupa (sõe tootmisel - markide ja sortide kaupa).

Uued tooted ja lepingutest tulenevad tooted, millede

hindu preiskurantides ei ole, võetakse kauba- ja kogutoodangusse ajutiste ja lepinguliste hindadega, nende puudumisel aga toodete valmistamise esimeseks aastaks kehtestavate tinglike hindadega. Tuleb teada, et ettevõtete tootmistegevuse täielikuma ja täpsema iseloomustamise otstarbel on rahvamajandusnõukogudele lubatud kooskõlastatuna liiduvabariigi plaanikomisjoniga täiendavalt kindlaks määrata:

a) kogu- ja kaubatoodangu näitaja, millest on maha arvatud kõigi ostetavate valmistoodete, sõlmede, detailide, pooltoodete ja teiste põhimaterjalide maksumus;

b) normatiivse töötlemismaksumuse näitaja, mis arvutatakse planeerimisele ja arvestusele ühtsete normatiivide alusel (analoogiliselt õmblustööstusettevõtetes rakendatava praktikaga).

Kauba- ja kogutoodangu jaotamise suhtes tööstusharude vahel tuleb teada, et kui ettevõtte toodab erinevate tööstusharude toodangut, siis loetakse toodang sellesse tööstusharusse kuuluvaks, mille kauba- ja kogutoodangu maksumus on domineeriv.

Tuleb tunda õppida toodangu nomenklatuuri ja sortimendi kindlaksmääramise põhiprintsiipe, mis rakendatakse tootmisülesannete andmisel ettevõtetele, tsehhidele ja tootmisjaoskondadele.

Tähtsaks tootmisprogrammi väljatöötamise küsimuseks on kogutoodangu mahu määramine ja lõpetamata toodangu muutuse planeerimine. Tuleb omandada vastavate arvestuste metoodika, teada, kuidas määratakse lõpetamata toodangu suurust eri tootmistüüpide puhul ja kuidas hinnatakse lõpetamata toodangut võrreldavates hindades, kuidas määratakse valmiduse koefitsienti jne.

Tähtsat osa väljalastava toodangu kvaliteedi töstmise eest võitlemisel etendab tööstusettevõtetes toodangu kvaliteedi kontroll. Tuleb tunda õppida tööstusettevõtetes rakendatavaid toodangu kvaliteedi kontrollimise organisatsioonilisi vorme ja meetodeid, eriti aga kõige eesrindlikumate meetodite (sealhulgas statistiliste kontrollimeetodite) olemust

ja tähtsust. Samuti tuleb tundma õppida tehnilise kontrolli organite struktuuri ettevõttes ja kontrolõride arvu vähendamise teid.

Kirjandus.

V.I. Lenin, Sm. Kržižanovskile. Riikliku Plaanikomisjoni presiidiumile, Teosed, 32. kd., lk. 349-352.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959, I ja II osa.

Постановление декабрьского (1956 г.) Пленума ЦК КПСС, Госполитиздат, 1956.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 154-199.

С. Каменицер, В. Конторович, Г. Пищулиц, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия, Госполитиздат, 1961, lk. 327-387.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1961, lk. 99-106.

E. Kull, Planeerimine tööstusettevõttes, Tallinn 1962.

X.T. Алдаков, Производственная программа, производственная мощность и календарные расчеты производства, ч. I, изд. ВЗЭИ, 1958.

И. Миронов, Внутрипроизводственное планирование и экономические показатели производства, "Плановое хозяйство", 1958, № 7.

Т е м а 10. Тööstuse ja tööstusettevõtte põhifondid ja tootmisvõimsused.

Antud teema õppimisel tuleb endale selgeks teha, missugust osa etendavad põhifondid laendatud taastootmises, teha endale selgeks tootmisvõimsuse mõiste ja tundma õppida ettevõtte tootmisvõimsuse määramise meetodeid, teid põhifondide paremaks kasutamiseks ning põhifondide taastootmise vorme ja meetodeid.

Teemat käsitletakse õpiku IV peatüki 4-ndas ja XII peatükis ning õppevahendi XI peatükis. Põhifondide taastootmise olemuse ja meetodite tundmaõppimisel tuleb tutvuda partei ja valitsuse direktiividega põhifondide ümberhindamise kohta ja ümberhindamise tulemustega. (vt. "Народное хозяйство в 1959 году". Стат.ежегодник, lk. 65-75).

Küsimustega, mis on seotud tootmisvõimsuste suurendamisega ja kasutamise parandamisega käesoleval seitseaastakul, tuleb tutvuda NLKP XXI ja XXII kongressi, NLKP Keskkomitee 1959.a. juunipleenumi ja 1960.a. juunipleenumi materjalide põhjal.

Teema sõlmküsimuste omandamine on seotud ettevõtete ja tsehhide tootmisvõimsuse määramise metoodika ning tootmisvõimsuste kasutamise analüüsi meetodite tundmaõppimisega. Seejärel on vaja tutvuda tootmisvõimsuse määramise iseärasustega erinevates tööstusharudes ja erineva tootmistüübiga ettevõtetes.

Kirjandus.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959, II osa.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

N.S. Hrustšov, NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei erakorralisele XXI kongressile, Tallinn 1959, II osa.

N.S. Hrustšov, Arendada edasi meie maa tootlikke jõude, tagada tehniline progress kõigis rahvamajandusharudes, "NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale", Tallinn 1959.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk.179-183, 481-533.

С. Каменицер, В. Конторович, Г. Пицулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия, Госполитиздат, 1961, lk. 412-444.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1961, lk. 122-146.

E. Kull, Planeerimine tööstusettevõttes, Tallinn 1962.

X.T. Алдаков, Производственная программа, производственные мощности и календарные расчеты производства. Изд. ВЭИ, 1958,

A.M. Бабакова, Производственная программа и производственная мощность отраслей промышленности. Изд. ВЭИФ, 1958.

C.Л. Певзнер, Основные фонды и производственные мощности промышленности СССР. Изд. ВЭИ, 1959.

Б.М. Левин, Экономическая эффективность модернизации оборудования. Изд. ВЭИ, 1958.

"Народное хозяйство в 1959 году". Стат.ежегодник, Госстатиздат, 1960,

П. Иванов, Новые единые нормы амортизации основных фондов СССР, "Плановое хозяйство", 1961, № 12.

Т е м а 11. Põhitootmise organiseerimine ja ettevõtte rütmilise töö tagamine.

Antud teema õppimisel tuleb endale selgeks teha tootmise ratsionaalse organiseerimise põhjooned, peamiste tootmistüüpide iseloomujooned, vooltootmise paremused ja majanduslik efektiivsus, tootmise organiseerimise täiustamise ning ettevõtte ühtlase ja rütmilise töö saavutamise teed.

Teemat käsitletakse õppevahendi V ja IX peatükis.

Tootmise organiseerimise täiustamise ning ettevõtte töö rütmilisemaks muutmise ülesandeid ja nende ülesanrete lahendamise teid tööstuse praegusel arenguetapil tuleb tundma õppida NLKP XXI ja XXII kongressi ning NLKP Keskkomitee 1959.a. juunipleenumi ja 1960.a. juunipleenumi materjalide põhjal.

Et teemat paremini omandada, tuleb ära õppida tootmistsükli planeerimise, analüüsi ja arvutamise metoodika erinevate tootmistüüpide puhul ning vooluliinide, partiide suuruse jne. arvutamise metoodika.

Kirjandus.

ÜK(b) XVIII kongressi resolutsioon "Partei organisatsioonide ulesannetest tööstuse ja transpordi alal". "NLKP kongresside, konverentside ja Keskkomitee pleenumite resolutsioonid ja otsused", III osa, Tallinn 1957, lk. 422-432.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959, II osa.

NLKP Keskkomitee 1955.a. juulipleenumi otsused, Tallinn 1955, lk. 17-19.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juulipleenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, Tallinn 1961.

С. Каменицер, В. Конторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия, Госполитиздат, 1961, lk. 143 - 194, 388 - 411.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1961, lk. 106-111.

Ритмичность производства в машиностроении. Сборник статей, Машгиз, 1954, lk. 5-41.

Х.Т. Алдаков, Производственная программа, производственные мощности и календарные расчеты производства. Изд. ВЭИ, 1958, lk. 88-125.

С. Думкер, Поточные методы производства в машиностроении, Машгиз, 1958.

Т е м а 12. Abistavate tsehhide ja majandite töö organiseerimine.

Antud teema õppimisel tuleb endale selgeks teha abistavate tsehhide ja majandite olemus, otstarve ja koosseis tööstusettevõtetes, nende töö planeerimise meetodika ja teed nende töö parandamiseks.

Seda teemat käsitletakse õppevahendi VI peatükis.

Abistavate tsehhide ja majandite töö täiustamise ülesandeid ja nende lahendamise teid tööstuse praegusel arenguetapil tuleb tundma õppida NLKP XXI ja XXII kongressi ning NLKP Keskkomitee 1959.a. juunipleenumi ja 1960.a. juulipleenumi materjalide põhjal.

Kirjandus.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXI kongressi resolutsioon seltsimees N.S. Hruštšovi ettekande "NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaiks 1959-1965" põhjal, Tallinn 1959.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaiks 1959-1965, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juulipleenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressi resolutsioon NLKP Keskkomitee aruande põhjal, Tallinn 1961.

С. Каменицер, В. Конторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия, Госполитиздат, 1961, lk. 195-260.

Е. Кулл, Planeerimine tööstusettevõttes, Tallinn 1962.

Н.Н. Захаров, М.М. Хейстер, В.И. Лапицкий и др., Организация, планирование и экономика вспомогательных хозяйств машиностроительного завода, Машгиз, 1957, разд. I, II, III, У.

Единая система планово-предупредительного ремонта и эксплуатации технологического оборудования машиностроительных предприятий (типовое положение), изд. 2, Машгиз, 1957.

Teema 13. Käibefondid. Tööstuse ja tööstusettevõtete
materiaalne ja tehniline varustamine.

Antud teema õppimisel tuleb endale selgeks teha tööstuse ja tööstusettevõtete käibefondide mõiste ja struktuur, käibefondide planeerimise ja nomeerimise metoodika ning käibefondide ratsionaalse kasutamise teed, samuti aga ka materiaalse ja tehnilise varustamise ning toodangu turustamise tähtsus ja süsteem tööstuses ja tööstusettevõtetes.

Seda teemat käsitletakse õpiku XIII ja XIV peatükis ning õppevahendi XV peatükis.

Materiaalse ja tehnilise varustamise planeerimise õppimisel tuleb silmas pidada, et materiaalse ja tehnilise varustamise plaanide koostamise uue korra kehtestamise kõrval rakendati 1959.a. algul veel teisi abinõusid, mis aitasid parandada hankeid ja tarbijate varustamist neile vajaliku tootmisotstarbelise toodanguga.

Kuni 1959. aastani eraldati riiklikus materiaalse ja tehnilise varustamise plaanis fondid vaid selle toodangu valmistamiseks, mida planeerib NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee. Alates 1959. aastast nähakse selle plaaniga ette tooraine, materjalide, kütuse ja seadmetega varustamine kogu toodangu osas, kaasa arvatud liiduvabariikide plaanikomisjonide, rahvamajandusnõukogude, NSV Liidu ministeeriumide ja muude keskasutuste ning oblastite (kraide) täitevkomiteede poolt planeeritav toodang.

Alates 1959. aastast eraldatakse koopereeritud hangete plaani kohaselt hangitavate valandite, sepieste, stantstode, masinate tähtsamate sõlmede ja detailide valmistamiseks vajalikud mustad valtsmetallid, torud, metiisid ja värvilised metallid otseselt neile liiduvabariikidele ja ministeeriumidele, kes neid tooteid valmistavad.

Alates 1959. aastast saadetakse tarbijatele möödunud aasta fondide arvel seadmeid kuni järgmise aasta 10. jaanuarini, individuaaltootmise korras valmistatud masinaid - kuni 1. märtsini ja ekspordiks - kuni 1. aprillini.

Tunnistati vajalikuks laiendada harudevaheliste varustus- ja turustusbaaside võrku.

Tähtsat osa etendab valitsuse poolt 1959.a. mais kinnitatud "Määrus toodangu hankimise kohta tootmis- ja tehniliseks otstarbeks", mis kehtib alates 1. juulist 1959 (ühtlasi kinnitati ka "Määrus rahvatarbekaupade hankimise kohta").

See määrus suurendas majanduslepingute osatähtsust riiklike plaanide täitmises ja aitas tugevdada isemajandamist, ratsionaliseerida hankijate ja tarbijate vahelisi suhteid, mobiliseerida tootmise sisemisi reserve plaanide täitmiseks ja ületamiseks.

Suur tähtsus on uutel, endistest suurematel sanktsioonidel, mida rakendatakse nende suhtes, kes ei pea kinni lepingulistest kohustustest toodangu hankimisel üleliidulisteks vajadusteks ning toodangu saatmisel teistesse majanduspiirkondadesse ja liiduvabariikidesse. Nimetatud hangete osas on trahv lepinguliste kohustuste mittetäitmise eest 50% kõrgem kui oma majanduspiirkonna tarbijatele määratud hangete osas ja ulatub 4,5%-ni tähtajaks hankimata toodangu väärtusest. Nimetatud määrust on üksikasjaliselt kommenteeritud N. Baranovi ja F. Liebermanni artiklis kuukirjas "Вопросы экономики", 1959, № 8.

Lisaks selle määrusega lahendatud küsimustele, mis puudutavad kõiki hankijaid ja tarbijaid, on üksikute toodanguliikide hankimisel oma iseärasused, mida võetakse arvesse üksikute toodanguliikide hankimise eritingimustes.

Eritingimusi võib kinnitada ainult ühesugustele tööstustoodetele, millede hankimisel on suuri iseärasusi, nagu näiteks: metallile, metalltoodetele, söele, põlevkivile, metsamaterjalidele, standardmajadele.

Materiaalne ja tehniline varustamine on tööstusettevõttes lahutamatult seotud tootmisprotsessiga ja plaaniülesande täitmiselega kogu ettenähtud sortimendi ulatuses. Materiaalse ja tehnilise varustamise plaan koostatakse, lähtudes tootmisprogrammist ning tooraine, põhi- ja abimaterjalide, kütuse, instrumentide, ehitusmaterjalide jne. progressiivsetest kulu-

normidest. Selle plaaniga tehakse kindlaks ettevõtte vajadus kõigi nende tootmiselementide osas, ladudes ja tootmises olevate varude normatiivid.

Kirjandus.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959, II osa.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juulipleenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

N.S. Hruštšov, NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei erakorralisele XXI kongressile, Tallinn 1959, II osa.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee aruanne partei XXII kongressile, Tallinn 1961.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Ав. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 534-623.

С. Каменицер, В. Конторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия, Госполитиздат, 1961, lk. 567-599.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Ürik, Tallinn 1961, lk. 149-172.

А.В. Воробьева, Вопросы экономики сырья и материалов в промышленности, Госполитиздат, 1958.

Б.М. Левин, Оборотные фонды и их использование в промышленности СССР. Изд. ВЭФЭИ, 1960.

П. Карпов, Организация и планирование материально-технического снабжения в условиях управления промышленностью и строительством, "Плановое хозяйство", 1958, № 7.

А. Долгов, М. Истрин, Экономика цветных металлов в народном хозяйстве СССР, "Плановое хозяйство", 1960, № 5.

Э. Локшин, Материально-техническое снабжение в промышленности, Госполитиздат, 1960.

Н. Гальперин, Назревшие вопросы совершенствования материально-технического снабжения, "Вопросы экономики", 1962, № 3.

Teema 14. Tööviljakus. Töö organiseerimine ja normeerimine tööstuses ja tööstusettevõttes.

Antud teema õppimisel tuleb endale selgeks teha töö sotsialistliku organiseerimise iseärasused ja paremused, võrreldes töö kapitalistliku organiseerimisega, tööviljakuse järjekindla tõusu tähtsus rahvamajanduse arengule ja NSV Liidu majandusliku põhiülesande kiiremale lahendamisele. Tuleb tunda tööaja kulu normeerimise sisu ja metoodikat, tööviljakuse ja kaadri vajaduse planeerimise metoodikat, tööviljakuse tõstmise teid.

Teema küsimusi käsitletakse õpiku XV peatükis ja õppevahendi XII ja XIV peatükis. NLKP direktiive töö küsimustes tuleb tundma õppida NLKP XX, XXI ja XXII kongressi ning NLKP Keskkomitee 1959.a. juunipleenumi ja 1960.a. juulipleenumi materjalide põhjal. Partei XX ja XXI kongress juhtisid tähelepanu töistele puudustele, mis esinesid tööstuses töö organiseerimises, normeerimises ja planeerimises, ning määrasid kindlaks abinõud nende kõrvaldamiseks.

Tuleb teada, et koosõlas NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega 4. maist 1958 "Rahvamajanduse planeerimise parandamise abinõudest" kinnitatakse alates 1959. aastast tööviljakuse tõstmise ülesanne tööstuses ja ehituses keskmiselt ühe töötaja kohta.

Tööviljakuse tõusu tehnilis-majandusliku põhjendamise korras on ettevõtted ja rahvamajandusnõukogud kohustatud esitada tööviljakuse tõusu arvestused keskmiselt ühe töölise kohta. Arvestused tulevad esitada järgmiste, põhitegurite kaupa:

- a) uute seadmete kasutuselevõtmise ja olemasolevate seadmete moderniseerimise mõju;
- b) uute tehnoloogiliste protsesside rakendamise ning muude organisatsiooniliste ja tehniliste abinõude, nagu vooltootmise organiseerimise, tootmisprotsesside mehhaniseerimise ja automatiseerimise mõju;
- c) spetsialiseerimise ja koopereeritud hangete osatähtsuse suurenemise mõju;

d) tööajakadude vähenemine;

e) struktuurimuutuste ja sortimendi muutumise mõju.

Tööviljakuse tõusu tegurite osas tehtavad arvestused tulevad võtta aluseks ka palga planeerimisel.

Tutvudes töö normeerimise ja töötajate arvu planeerimise sisu ja meetoditega, tuleb tundma õppida partei ja valitsuse abinõusid tööajakulu normeerimise parandamiseks ning kaadri kultuurilise ja tehnilise taseme tõstmiseks.

Kirjandus.

V.I. Lenin, Kuidas organiseerida võistlust? Teosed, 26. kd., lk. 373-382.

V.I. Lenin, Higi väljapressimise teaduslik süsteem, Teosed, 18. kd., lk. 555-556.

V.I. Lenin, Nõukogude võimu järjekordsed ulesanded, Teosed, 27. kd., lk. 209-247.

V.I. Lenin, Suur algatus, Teosed, 29. kd., lk. 377-400.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juuniplenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juuliplenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961.

О мероприятиях по завершению перевода в 1960 году всех рабочих и служащих на сокращенный рабочий день. Материалы пятой сессии Верховного Совета СССР пятого созыва, Госполитиздат, 1960.

N.S. Hruštšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee aruanne partei XXII kongressile, Tallinn 1961, II osa.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 624-658.

C. Каменицер, В. Конторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия, Госполит-

издат, 1961, lk. 445-520, 536-541, 548-558.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1961, lk. 173-225.

E. Kull, Planeerimine tööstusettevõttes, Tallinn 1962.

V. Maimik, Tehniline normeerimine tööstusettevõtetes, Tallinn 1958.

H.H. Захаров, Техническое нормирование труда в машиностроении, Машгиз, 1959, гл. V-IX, lk. 39 -137.

Т е м а 15. Töö tasustamine tööstuses ja tööstusettevõttes.

Antud teema õppimisel tuleb tundma õppida tööstuses rakendatavaid palgavorme ja -süsteeme, keskmise palga ja palga fondi planeerimise ja analüüsimise meetodikat, töö tasustamise parandamise teid.

Teema küsimusi käsitletakse õpiku XV peatükis (§ 6) ja õppevahendi XIII ja XIV peatükis. Kommunistliku Partei direktiive palkade korraldamise kohta tööstuses ja lühemale tööpäevale ülemineku kohta tuleb tundma õppida NLKP XX ja XXI kongressi ning NSV Liidu Ülemnõukogu viienda istungjärgu (1960.a. mais) otsuste põhjal.

Kirjandus.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959, II osa.

NLKP Keskkomitee 1959. aasta juunipleenumi materjale, Tallinn 1959.

NLKP Keskkomitee 1960. aasta juulipleenumi otsus ja resolutsioon, Tallinn 1960.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn, 1961.

N.S. Hruštšov, NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei erakorralisele XXI kongressile, Tallinn 1959, II osa.

N.S. Hrustšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Kesk komitee aruanne partei XXII kongressile, Tallinn 1961.

N.S. Hrustšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programmist. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXII kongressile, Tallinn 1961.

О мероприятиях по завершению перевода в 1960 году всех рабочих и служащих на сокращенный рабочий день. Материалы пятой сессии Верховного Совета СССР пятого созыва, Госполитиздат, 1960.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 658-669.

C. Каменицер, В. Конторович, Г. Пищулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия, Госполитиздат, 1961, lk. 521-535, 541-548, 558-566.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn 1961, lk. 226-251.

E. Kull, Planeerimine tööstusettevõttes, Tallinn 1962.

V. Türk, Palk sotsialistlikus ühiskonnas, Tallinn 1961.

E.И. Капустин, Экономический закон распределения по труду и заработная плата при социализме. Изд-во "Знание", 1958.

E. Маневич, Принцип личной материальной заинтересованности и некоторые вопросы заработной платы в СССР, "Вопросы экономики", 1959, № I.

Т е м а 16. Tööstustoodangu omahind ja isemajandamine.

Antud teema õppimisel tuleb endale selgeks teha tööstustoodangu omahinna alandamise rahvamajanduslik tähtsus, omahinna planeerimise ja analüüsimise meetodika tööstusharus ja tööstusettevõttes, tööstustoodangu omahinna alandamise teed.

Teema küsimusi käsitletakse õpiku XVI peatükis ja õppevahendi XVI peatükis. Omahinna planeerimise õppimisel tuleb arvesse võtta, et kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega 4. maist 1958 "Rahvamajanduse planeerimise parandamise abinõudest" toimub 1959. aastast alates omahinna

planeerimine ja omahinnaplaani täitmise kohta hinnangu andmine kulude suuruse kaudu kaubatoodangu ühe rubla kohta.

Kulude näitaja kaubatoodangu ühe rubla kohta kujutab endast kaubatoodangu mahu, mis on väljendatud omahinnas, suhet sama kaubatoodangu mahusse, mis on väljendatud ettevõtte hulgihindades (käibemaksuta).

Tööstuse ülesandeid omahinna alandamise osas vastavalt rahvamajanduse arendamise seitsme aasta plaanile ja nende lahendamise teid tuleb tundma õppida NLKP XXI kongressi ning NLKP Keskkomitee 1959.a. juunipleenumi ja 1960.a. juulipleenumi materjalide põhjal.

Kirjandus.

K. Marx, Kapital, II kd., Tallinn 1958, lk. 101-125.

V.I. Lenin, Pigem vähem, aga paremini, Teosed, 33. kd., lk. 445-459.

NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965, Tallinn 1959.

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961.

N.S. Hrustšov, NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959-1965. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei erakorralisele XXI kongressile, Tallinn 1959, II osa.

N.S. Hrustšov, Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee aruanne partei XXII kongressile, Tallinn 1961.

Экономика социалистической промышленности. Учебник. Авт. колл. МГЭИ, Госполитиздат, 1961, lk. 670-713.

С. Каменицер, В. Конторович, Г. Пицулин, Экономика, организация и планирование промышленного предприятия, Госполитиздат, 1961, lk. 600-645.

Sotsialistlike tööstusettevõtete ökonomika. Õpik, Tallinn, 1961, lk. 252-304.

E. Kull, Planeerimine tööstusettevõttes, Tallinn 1962.

В.Б. Липиц, Методика разработки заданий по себестоимости промышленной продукции, Госполитиздат, 1958.

Н.И. Тяпкова, Себестоимость промышленной продукции. Изд. ВЭФЭИ, 1959.

С.Б. Баригольц, Оценка выполнения плана по себестоимости промышленной продукции. Консультация, "Деньги и кредит", 1958, № 12.

Д.М. Крук, Внутривзводской хозрасчет. Изд. ВЭФЭИ, 1958.

Р. Лившиц, Некоторые вопросы себестоимости продукции в тяжелой промышленности СССР, "Вопросы экономики", 1961, № 12.

Kontrolltöö koostamisest.

Vastavalt õppeplaanile tuleb igal üliõpilasel koostada ja esitada kateedrile üks kontrolltöö.

Kontrolltöö koosneb kahest osast: tekstilisest osast ja kahe ülesande lahendamisest. Soovi korral võib tekstilise osa kirjutamise asemel vastata kontrolltöö ülesande küsimustele kollektiviumil suuliselt, mis aga peab toimuma vähemalt 1/2 kuud enne eksamissessiooni algust.

Kevadssessioonist osavõtnud üliõpilased said kontrolltöö teema otse õppejõult, ülejäänutele lisatakse kontrolltöö teema koos ülesannetega käesolevale.

Kursuse "Tööstusliku tootmise ökonomika, organi-
seerimine ja planeerimine" programm.

T e e m a 1. Kursuse sisu ja ülesanded.

Marksistlik-leninlik õpetus kui tööstuse ökonomika ning tootmise organiseerimise ja planeerimise teoreetiline alus. Sotsialismi majandusseaduste kasutamine Nõukogude riigi poolt rahvamajanduse juhtimise praktikas. Tööstusharu ja tööstusettevõtte mõiste. Tööstusharu ja ettevõtte tootmis- ja majandusliku tegevuse vastastikused seosed.

Sotsialistliku tööstuse ja ettevõtte paremused, võrreldes kapitalistliku tööstuse ja ettevõttega.

Kommunistliku Partei ja Nõukogude riigi praeguse aja majanduspoliitika tundmaõppimine tootmise ökonomika, organiseerimise ja planeerimise alal.

Tööstuse peamised ülesanded vastavalt NLKP XXI kongressi otsustele.

Tootmise ökonomika, juhtimise, planeerimise ja organiseerimise vastastikused seosed.

Tootmise organiseerimise ja planeerimise mõiste rakendatuna tööstusharu ja ettevõtte suhtes.

Kursuse struktuur ja sisu. Kursuse koht majandusteaduslike õppeainete süsteemis ja seosed spetsiaalsete õppeainetega. Kursuse seosed rahandusliku planeerimisega ning riigielarve süsteemiga, arvestuse ja statistikaga.

T e e m a 2. Sotsialistliku tööstuse juhtiv osa rahvamajanduse arendamisel.

Sotsialistliku tööstuse osa sotsialismi täieliku ja lõpliku võidu ning kommunistliku ühiskonna laiahaardelise ehitata-

mise tingimustes.

Tööstus kui töötajate ainelise heaolu tõstmise ja kultuurilise ülesehitustöö baas. Tööstuse juhtiv osa NSV Liidu tehnilise ja majandusliku sõltumatuse tagamises ning kaitsevõime tugevdamises.

T e e m a 3. Sotsialistliku tööstuse eriharuline struktuur ja tööstusettevõtte tootmisalane struktuur.

Tööstuse jagunemine gruppidesse "A" ja "B" ning tööstusettevõtete klassifikatsioon. Rasketööstuse eeliskorras arendamine ja tootmisvahendeid tootvate ettevõtete osa rahvamajanduse arendamises.

Eriharulise struktuuri mõiste. Eriharulise struktuuri näitajad. Sotsialistliku tööstuse eriharulist struktuuri määravad tegurid. Tööstusharude majandusliku klassifitseerimise printsiibid.

Sotsialistliku tööstuse eriharulise struktuuri eelised, võrreldes kapitalistliku tööstuse eriharulise struktuuriga. Tööstusharude vahelised proportsioonid sotsialistlikus tööstuses. Eriharulise struktuuri muutumine NSV Liidu tööstuses. Eriharulise struktuuri muutumine vastavalt seitsme aasta plaanile.

Tööstusharude vahelised seosed. Tööstuse eriharulise struktuuri iseärasused üksikutes administratiivsetes majanduspiirkondades.

Tööstusettevõtte tootmisalane struktuur. Ettevõtetes esinevate tootmisprotsesside iseloomustus. Ettevõtte struktuuri mõju tootmisprotsesside organiseerimise vormidele. Tööstusettevõtte tootmisalast struktuuri määravad tegurid. Mitmesuguste tööstusharude ettevõtete tootmisalane struktuur. Õigete vahakordade ja proportsioonide kehtestamine kvalitatiivselt erinevate, kuid üksteisega seoses olevate tootmisfaaside ja üksikprotsesside vahel. Tööstusettevõtete tootmisalase struktuuri muutumine ja arenemine.

Ettevõtte tsehhidega ja tsehhideta struktuur. Tsehhi-

de ja tootmisjaoskondade ratsionaalne paigutamine. Ettevõtete tootmisalase struktuuri täiustamise teed.

T e e m a 4. Sotsialistliku tööstuse ja tööstusettevõtte juhtimine.

Sotsialistliku tööstuse juhtimise iseloom ja ülesanded. V.I. Lenin organisatsioonilistest ja majanduslikust juhtimisest. Sotsialistliku tööstuse juhtimise printsiibid.

Tööstuse juhtimise organisatsioonilised vormid, nende muutumine ja arenemine. Tööstuse juhtimise praegune struktuur.

Rahvamajanduse nõukogud, nende õigused ja kohustused, organisatsiooniline struktuur ja ülesanded. Riiklikud komiteed NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures ja nende funktsioonid. Kohaliku tööstuse juhtimine. Kooperatiivtööstuse ülesanded ja organisatsiooniline struktuur.

Tööstuse juhtimisaparaadi odavamise ja lihtsustamise abinõud.

Tööstusettevõtte juhtimise iseloom ja ülesanded. Juhtimise iseärasused sõltuvalt ettevõtete suurusest, spetsialiseerumisest ja tööstusharulisest kuuluvusest.

Ettevõtte juhtimisorganite struktuur ja nende funktsioonid. Ettevõtte direktori, peainseneri, tsehhjuhataja ja meistri õigused ja kohustused.

Töötajaskonna osavõtt ettevõtte juhtimisest ja selle vormid.

Tsehhi juhtimine. Tsehhi iseseisvus operatiivses juhtimises. Eesrindlike ettevõtete kogemused tsehhide juhtimises.

Ettevõtete juhtimise täiustamine seoses tööstuse juhtimise ümberkorraldamisega.

Väike- ja keskettevõtete tsehhideta juhtimisstruktuur. Ettevõtte juhtimisaparaadi töö edasise parandamise teed.

T e e m a 5. Planeerimise sisu tööstuses ja tööstusette- võttes.

Plaanipärase, proportsionaalse arenemise seaduse kasutamine tööstusettevõtte töös. NSV Liidu tööstuse planeerimise metodoloogilised alused. Tööstusliku tootmise plaani põhiosad ja näitajate süsteem. Perspektiivne, jooksev ja operatiivne planeerimine. Tööstusharu plaani koostamine. Plaani koostamine rahvamajanduse nõukogus. Tööstusliku tootmise plaani koostamise ja kinnitamise kord ning täitjateni viimine. Partei ja valitsuse direktiivid planeerimise täiustamise teede kohta. Tööstusliku tootmise plaan kui tootmisreservide väljaselgitamise ja kasutamise vahend.

Normide klassifikatsioon. Progressiivsed normid kui tööstusliku tootmise plaani ja ettevõtte plaanide koostamise baas.

Tehasesisese planeerimise sisu. Planeerimise tähtsus tööstusettevõtete töös.

Tehasesisese planeerimise ülesanded praegusel etapil.

Planeerimise liigid ettevõttes. Ettevõtte perspektiivsete ja jooksvate plaanide koostamine. Tehnika-, tootmis- ja finantsplaani sisu ja koostamise kord. Tsehhide ja tootmisjaoskondade töö planeerimine.

Normeerimise tähtsus tööviljakuse tõstmise ning tööriistade ja töö objektide kasutamise reservide väljaselgitamises. Tehnilise normeerimise tähtsus tsehhide ja ettevõtte tootmisprogrammi täitmises.

Tootmisalaste reservide mõiste ja klassifikatsioon.

Tootmisalaste reservide väljaselgitamise meetodid. Tootmisalaste reservide kasutamise parandamine ning organisatsiooniliste ja tehniliste abinõude planeerimine. Eesrindlike kogemuste tähtsus reservide kasutamisel.

Tehasesisese planeerimise tähtsus tootmisalaste reservide väljaselgitamisel ja kasutamisel.

Ettevõtte töötajate laialdane osavõtt plaanide koostamisest.

Planeerimise edasise parandamise teed tööstusettevõttes.

T e e m a 6. Tehniline progress ja tootmise tehniline ettevalmistamine.

Tehnilise progressi mõiste ja olemus. Tehnilise progressi tähtsus tööstusliku tootmise pideva kasvu tagamises.

Sotsialistliku tootmise eelised tehnika arendamises ja kasutamises. Uus tehnika ja töötajate kultuurilise ja tehnilise taseme tõus.

Partei ja valitsuse direktiivid tööstuse tehnilise baasi arendamise küsimustes.

Tööstusharu ja tööstusettevõtte tehnilise plaani sisu. Mehhaniseerimine ja automatiseerimine sotsialistlikus tööstuses. Mehhaniseerimise taseme näitajad.

Tootmisprotsesside automatiseerimise tase erinevates tööstusharudes. Tootmisprotsesside kompleksne mehhaniseerimine ja automatiseerimine kui töövõljakuse edasise tõusu, toodangu omahinna alanemise ja kvaliteedi paranemise peamised tegurid.

Tööstuse ja üksikute tööstusharude elektrifitseerimise tase. Energeetiliste ressursside valiku printsiibid. Energeetiliste ressursside tähtsus tööstuse arengumises. Termofitseerimine, tema tähtsus ja majanduslik efektiivsus. Kauge maa taha elektrienergia ülekandmise majanduslikkuse küsimused.

Tööstuse kemiseerimine ja selle tähtsus.

Tööstusliku energeetika ja tehnika uued valdkonnad. Nende arenemise eeldused.

Kompleksse mehhaniseerimise ja automatiseerimise, elektrifitseerimise ja kemiseerimise majanduslik efektiivsus.

Esrindliku tehnoloogia juurutamine tööstuslikku tootmisse ja selle majanduslik efektiivsus.

Seadmete moderniseerimine, selle suund ja majanduslik efektiivsus.

Tootmise tehnika, tehnoloogia ja organiseerimise eri variantide majandusliku efektiivsuse määramise meetodid.

Tootmise tehnilise ettevalmistamise põhiastapid. Konst-

rueerimisosakonna töö organiseerimine. Uute konstruktsioonide projekteerimine. Olemasolevate konstruktsioonide täiustamine. Põhinõuded, mida esitatakse tootmise ettevalmistamisele konstrueerimistöö osas.

Tehnoloogiaosakonna töö organiseerimine. Tehnoloogiliste protsesside väljatöötamine uutele konstruktsioonidele. Olemasolevate tehnoloogiliste protsesside täiustamine.

Spetsialiseerimistaseme tõstmine ja tehnoloogiliste protsesside pidevuse suurendamine sõlmede ja detailide standardiseerimise, normaliseerimise ja unifitseerimise teel.

Tehnoloogilistest diisipliinist kinnipidamise tähtsus. Organisatsiooniliste ja tehniliste abinõude plaan. Organisaatsiooniliste ja tehniliste abinõude rakendamise majandusliku efektiivsuse määramine.

T e e m a 7. Toorainebaas. Sotsialistliku tööstuse paigutamine.

Toorainebaasi arenemise planeerimine. Toorainebaasi arendamise teed. Põhimõisted ja tooraine klassifikatsioon. Mineraalse tooraine lelukohtade majanduslik hindamine.

NSV Liidu kütuse- ja energiabilanss ning selle struktuuri muutumine.

Tööstuse põllumajanduslik toorainebaas ja selle arendamise abinõud.

Kunstlikud toorained ja aseained ning nende rahvamajanduslik tähtsus.

Tehniline progress kui toorainebaasi laiendamise tegur.

Tooraine valiku metodoloogia. Tooraine esmane töötlemine ja rikastamine. Tooraine kompleksne kasutamine. Tootmise kombineerimine kui tooraine ratsionaalse kasutamise tegur. Materjalide teistkordne kasutamine.

Sotsialistliku tööstuse paigutamine vastavalt sotsialismi majandusseaduste nõuetele, sõltuvus looduslikest tingimustest. Sotsialistliku tööstuse paigutamise printsiibid. Hankiva ja töötleva tööstuse vahelise ning tööstuse ja põl-

lumajanduse vahelise suhte arvesse võtmise vajadus. Tooraine ja materjalide kompleksse kasutamise võimaluste ning valmis- toodangu umbkaudsete tarbimisrajoonide arvesse võtmise täht- sus.

Tööstuse paigutamisel rahvusvahelise sotsialistliku koos- töö ja sotsialistliku süsteemi maade vahel ühiskondliku töö jaotuse tagamine. Üksikute tööstusharude paigutuse iseärasu- sed.

Üksikute tööstusharude ettevõtete paigutuse planeerimi- ne ja majanduslik põhjendamine. Paigutuse põhjendamisel kasu- tatavad majandusliku efektiivsuse näitajad.

T e e m a 8. Kontsentreerimine, spetsialiseerimine, koope- reerimine ja kombineerimine sotsialistlikus tööstuses.

Kontsentreerimise, spetsialiseerimise, koopereerimise ja kombineerimise kui töö ühiskonnastamise vormide vastasti- kused seosed.

NSV Liidu tööstuse kontsentreerimine, taseme näitajad ja mõõtjad. Ettevõtete suuruse planeerimine ja nende ratsio- naalse võimsuse majanduslik põhjendamine. Tootmise kontsent- reerimise iseärasused mitmesugustes tööstusharudes.

Spetsialiseerimise olemus ja rahvamajanduslik tähtsus NSV Liidus.

Spetsialiseerimise tase, vormid ja näitajad. Spetsia- liseerimise majanduslik efektiivsus. Spetsialiseerimise pla- neerimise ja projekteerimise meetodid. Spetsialiseerimise iseärasused mitmesugustes tööstusharudes ja tööstuse juhtimi- se uue korra tingimustes.

Tootmise spetsialiseerimise taseme tõstmine ja tehnolo- giliste operatsioonide pidevuse suurendamine detailide ja sõlmede standardiseerimise, normaliseerimise ja unifitseeri- mise teel, aga ka detailide grupiviisilise (rühmiti) töötle- mise teel (Mitrofanovi meetodil).

Koopereerimine NSV Liidu tööstuses ning rajoonisisese ja

rajoonidevahelise koopereerimise tähtsus.

Koopereerimise arendamine mitmesugustes tööstusharudes, planeerimise meetodid ja majanduslik efektiivsus.

Koopereerimine tööstuse juhtimise uue korra tingimustes.

Kombineerimise olemus tööstuses. Kombineerimise arendamine ja näitajad NSV Liidus. Kombineerimise liigid ja kombineerimise iseärasused mitmesugustes tööstusharudes. Erinevate kombineerimisvormide majanduslik efektiivsus.

Kontsentreerimise, spetsialiseerimise, koopereerimise ja kombineerimise iseärasused ülemaailmse sotsialistliku süsteemi maades töö jaotuse tingimustes.

T e e m a 9. Tööstusharu ja tööstusettevõtte tootmisprogramm.

Tööstuse tootmisprogrammi tähtsus ja koht rahvamajandusplaanis.

Tööstustoodangu plaaniline nomenklatuur ja sortiment.

Toodangu sortimendi ja spetsialiseerimistaseme muutumise mõju tööstuse töö majanduslikele näitajatele.

Toodangu kvaliteedi tõstmise majanduslik efektiivsus.

Rahvamajanduse vajaduse määramine tööstusharude toodangu järele. Materiaalsete bilansside tähtsus tööstusharu toodangu mahu planeerimises. Tootmisprogrammi põhjendamine tootmisvõimsuse, tooraine, kütuse, energeetiliste ja muude ressursside osas. Tootmisprogrammi sidumine tööstusliku tootmise plaani teiste osadega.

Tootmisprogrammi planeerimine rahvamajanduse nõukogus. Tootmisprogrammi täitmise organiseerimine.

Ettevõttele, tsehhile ja tootmisjaoskonnale toodangu nomenklatuuri ja sortimendi kindlaksmääramise printsiibid. Tootmisprogrammi sisu. Toodangu väljalaske plaanis kasutatavad peamised mõõtjad.

Spetsialiseerimise taseme tõstmine. Kindlate toodete, sõlmede, detailide ja operatsioonide kinnistamine ettevõttele ja nende allosadele.

Kaubatoodangu plaani koostamine. Lõpetamata toodangu

normeerimine. Kogutoodangu plaani koostamine. Toetmise koopeerimise planeerimine.

Tsehhide tootmisprogrammi koostamine. Tootmisprogrammi viimise töökohtadeni. Toodangu kvaliteedi tõstmise teed. Võitlus praagiga ja madalakvaliteedilise toodangu väljalaskmise vastu. Toodangu kvaliteedi kontrollimine, organiseerimine ja meetodid selleks.

Tööstusettevõtete sisemiste tootmisreservide kasutamise abinõud.

T e e m a 10. Tööstuse ja tööstusettevõtte põhifondid ja tootmisvõimsused.

Tööstuse põhifondide mõiste, koosseis ja klassifikatsioon. Põhifondide struktuur mitmesugustes tööstusharudes. NSV Liidu tööstuse põhifondide dünaamika ja kasvutempo. Põhifondide tähtsus sotsialistliku laendatud taastootmise tagamiseks tööstuses ja rahvamajanduses. Põhifondide kasutamise parandamise majanduslik tähtsus.

Tootmisvõimsuse mõiste; tootmisvõimsuse näitajad mitmesugustes tööstusharudes. Seadmete tööajafondi arvutamise meetodid tööstusharude tüüprühmade puhul. Progressiivsete normide tähtsus.

Põhifondide kulumist mõjutavad tegurid. Amortisatsiooninormide mõiste. Aastaamortisatsiooni planeerimine.

Põhifondide remontimine NSV Liidu tööstuses, selle tähtsus ja liigid. Remontide finantseerimise allikad. Remonttööde industrialiseerimine.

Ettevõtte, tsehhi ja tootmisjaoskonna tootmisvõimsuse mõiste. Tööstusettevõtte tootmisvõimsust määravad tegurid.

Tööstusettevõtte tootmisvõimsuse kindlakstegemine. Seadmete kasutamise progressiivsete normide määramine. Üksteist asendavate seadmete rühmade tootmisvõimsuse arvutamine, mitmesuguste tsehhide tootmisvõimsuse arvutamise meetodika. "Kit-saskohtade" likvideerimise ja reservide kasutamise abinõud.

Tootmisvõimsuste kasutamise astme määramine tehnika-,

tootmis- ja finantsplaani koostamisel. Seadmete koormuse ja kasutamise arvutamine.

Tootmisvõimsuste suurendamise ja nende kasutamise astme tõstmise tegurid. NLKP direktiivid tootmisvõimsuste suurendamise ja parema kasutamise kohta.

Tootmisvõimsuste reservid mitmesuguste tööstusharude ettevõtetes ja nende kasutamise teed.

T e e m a 11. Põhitootmise organiseerimine ja ettevõtte rütmilise töö tagamine.

Tootmise ratsionaalse organiseerimise põhijooned: proportsionaalsus, pidevus, ühtlus, rütmilisus.

Spetsialiseerimisastme tõstmine ja tehnoloogiliste protsesside pidevuse suurendamine kui peamised tootmisprotsessi organiseerimise eesrindlike vormide ja meetodite rakendamist kindlustavad abinõud. Spetsialiseerimisastme tõstmine ja tehnoloogiliste protsesside pidevuse suurendamine kooperaerimise, standardiseerimise, normaliseerimise, unifitseerimise, tootmise operatiivse planeerimise teel.

Vooltootmise olemus ja majanduslik efektiivsus. Vooltootmise eriliigid. Tootmisprotsesside automatiseerimine tootmisjaoskondades, tsehhiides ja ettevõtetes. Voolumeetodi rakendamine mitmesuguste tööstusharude ettevõtetes ja erinevate tootmistüüpide puhul. Vooluliinide organiseerimisega seotud arvestused.

Tootmisprotsessi organiseerimine grupi- ja üksikmeetodil. Parteiide normaalsuuruse määramine. Tootmistsükli kestuse määramine. Tootmistsükli kestuse lühendamise teed. Tellimuste täitmise tähtaegade määramine seeria- ja üksiktootmise puhul.

Toodangu väljalaske ja tootmistöö rütmilisuse mõiste ja mõõtmismeetodid. Tootmisjaoskonna, tsehhi ja ettevõtte rütmilise töö eeldused ning organisatsioonilised ja tehnilised tingimused. Töö rütmilisuse analüüs ja rütmilisuse rikumise põhjused.

Tootmise operatiivse planeerimise ja dispetšeerimise olemus, nende tähtsus toodangu väljalaske ja üldse tootmistöö rütmilisuse tagamises. Tootmistöö operatiivsete graafikute koostamine. Töötamine tunnigraafiku alusel.

Toodangu väljalaske ja üldse tootmistöö rütmilisust tagavad abinõud.

T e e m a 12. Abistavate tsehhide ja majandite töö organiseerimine.

Ettevõtte abistavate tsehhide ja majandite koosseis, iseloom ja tähtsus.

Remondimajanduse tähtsus. Seadmete remondi liigid, nende iseloom ja järjekord. Plaanilise ennetusremondi süsteem. Remonditeenistuse organiseerimine. Seadmete moderniseerimine nende remontimise käigus.

Instrumentimajanduse tähtsus. Instrumentide kulunormid. Ettevõtte tööks vajalike instrumentide hulga määramine. Instrumentide kokkuhoiu teed.

Energiamajanduse tähtsus. Energia vajaduse planeerimine. Tootmise organiseerimine energeetikatsehhides.

Transpordimajanduse koosseis ja organiseerimine. Transpordi liigid ja transpordivahendite klassifikatsioon. Transpordialase töö planeerimine.

T e e m a 13. Käibefondid. Tööstuse ja tööstusettevõtete materiaalse ja tehnilise varustamise organiseerimine.

Käibefondide mõiste. Tööstuse ja tööstusettevõtete käibefondide koosseis ja struktuur. Käibefondide struktuuri erinõuanded mitmesugustes tööstusharudes. Käibefondide ratsionaalse kasutamise tähtsus. Käibefondide reservide väljaselgitamise ja kasutamise meetodid.

Tooraine, põhi- ja abimaterjalide, kütuse ja elektrienergia progressiivsete kulunormide määramine. Materiaalsete

ja energeetiliste ressursside vajaduse määramine.

Tootmisvarude moodustamine ja jooksev-, kindlustus- ja sesoonsete varude normeerimise meetodid.

Käibefondide käibekiiruse mõiste. Käibefondide käibe kiirendamise teed.

Materjalide ja seadmete jaotamise süsteem. Materiaalse ja tehnilise varustamise tähtsus sotsialistlikus tootmises. Partei ja valitsuse direktiivid materiaalse ja tehnilise varustamise ning turustamise parandamise kohta tööstuses.

Materiaalsete ressursside põhiliigid. Materiaalse ja tehnilise varustamise ning toodangu turustamise planeerimine. Ettevõtetevaheliste otseste sidemete majanduslik tähtsus. Varustus- ja turustusplaanide koostamise kord ja metoodika rahvamajanduse nõukogus.

Materiaalsete varude reguleerimine. Rahvamajanduse nõukogu operatiivne töö materiaalse ja tehnilise varustamise alal.

Tootmisprogrammi täitmiseks vajalike käibefondide hulga planeerimine.

Ettevõtte materiaalse ja tehnilise varustamise organiseerimine. Materiaalsete ja energeetiliste ressursside ratsionaalse kasutamise ülesanded ettevõttes. Materiaalse ja tehnilise varustamise organiseerimise ja planeerimise iseärasused mitmesuguste tööstusharude ettevõtetes.

Laomajanduse organiseerimine. Laomajanduse ülesanded. Materjalide klassifikatsioon ja nende hoidmise organiseerimine. Põhi- ja abitsehhidele materjalide väljaandmine. Materiaalsete ja energeetiliste ressursside kokkuhoiu teed. Ettevõtte toodangu turustamise organiseerimine ja planeerimine.

T e e m a 14. Töövõljalikus. Töö organiseerimine ja normeerimine tööstuses ja tööstusettevõttes.

Töö sotsialistliku organiseerimise iseärasused NSV Liidu tööstuses. Partei ja valitsuse direktiivid töö ja palga küsimuste kohta tööstuses. Tööalane plaan tööstusharus, tema põhi-

osad ja näitajad.

Tööviljakuse mõiste, mõõtmismeetodid ja dünaamika sotsialistlikus tööstuses. Tööviljakuse tõusu majanduslik sisu ja tähtsus, tööviljakuse tõstmise tegurid: tehniline progress, kaadri kvalifikatsiooni tõstmine, tehnoloogia täiustamine, töö ja tootmise organiseerimise parandamine.

Kaadri koosseis ja struktuur. Tööjõu koosseis ja töötajate kategooriad tööstuses. Tööstuses töötava kaadri struktuuri parandamise ülesanded.

Sotsialistliku võistluse organiseerimine, eesrindlike tootmiskogemuste uurimise, üldistamise ja levitamise meetodid.

Progressiivsed normid kui tööviljakuse planeerimise alus. Normeerimise meetodid. Lühemale tööpäevale üleminekut ettevalmistavad abinõud. Võitlus töödistsipliini tugevdamise ja tööaja parema ärakasutamise eest. Tööviljakuse analüüsimise ja planeerimise meetodid tööstusharu osas, rahvamajanduse nõukogus ja ettevõttes.

Kutseala ja kvalifikatsiooni mõisted. Meetodid töötajate arvu analüüsimiseks ja planeerimiseks kategooriate kaupa. Kaadri õige paigutamine ja kasutamine. Võitlus tööjõu voolavusega. Spetsialistide kaadri ettevalmistamine.

Töö organiseerimise printsiibid ettevõttes. Partei ja valitsuse juhised töö ja tootmise parema organiseerimise kohta.

Põhi- ja abitööliste töö organiseerimise iseärasused. Aja struktuur. Ettevõtete üleminek lühemale tööpäevale ja tööühikule.

Eesrindlikud töömeetodid ja nende mõju tööviljakusele. Töökohtade klassifikatsioon. Töökohtade organiseerimise põhiprintsiibid. Töökohtade organiseerimise eesrindlikud meetodid mitmesugustes tootmisharudes. Töökohtade varustus.

Mitmel tööpingil töötamise ja mitme kutseala ühendamise organiseerimine mitmesuguste tööstusharude ettevõtetes.

Töökaitse ja ohutustehnika organiseerimine mitmesuguste tööstusharude ettevõtetes.

Tööviljakuse tõstmise plaaniülesande määramise metoodika

ettevõtetes.

Toodangu töömahukuse planeerimine. Töölise ajabilansi koostamine. Põhi- ja abitööliste arvu planeerimine. Tööviljakuse tõstmise summaarse näitaja määramine.

Insener-tehniliste töötajate ja teenistujate vajaliku arvu määramine.

Tehnilise normeerimise sisu ja ülesanded.

Tootmisprotsess ja tema koostiselemendid. Tootmisprotsessi liigestamine operatsioonideks. Operatsioonide liigestamine koostiselementideks. Tööajakülu normide struktuur.

Tehniliselt põhjendatud ajanormide tähtsus tootmises. Ajanorm kui tootmisprotsessi loomulik mõõt. Tehniliselt põhjendatud ajanormide progressiivne iseloom. Tehniliselt põhjendatud ajanormid ja töö tasustamine. Tehniliselt põhjendatud ajanormid kui ettenähtud programmi täitmiseks vajalike seadmete ja instrumentide vajaduse ning tootmisvõimsuste ja nende kasutamistasme õige määramise, tehnika-, tootmis- ja finantsplaani põhinäitajate määramise, operatiivsete tootmisplaanide koostamise jne. alus.

Töötaja kulutuste klassifikatsioon. Tehniliselt põhjendatud ajanormide kindlaksmääramise meetodid. Normeerimise analüütilis-arvestuslik meetod, selle olemus ja tähtsus. Summaarse normeerimise meetod ja selle puudused. Ajanormide kindlaksmääramine vaatluse teel. Kronometraaz, selle sisu, ülesanded ja meetodid. Tööpäeva fotografeerimine, selle olemus ja otstarve.

Põhitööde normeerimine. Tööpingitööde normeerimine. Lukk-sepatööde normeerimine. Normide dünaamilisus. Normide juurutamine. Normide muutmise kord.

T e e m a 15. Töö tasustamine tööstuses ja tööstusettevõttes.

Töö tasustamine NSV Liidu tööstuses. Reaalpalga kasv. Töö tasustamise printsiibid.

Materiaalse huvi printsiip. Töötajate materiaalse stimuleerimise osatähtsuse suurendamise tähtsus. Tehtud töö hulga

ja kvaliteedi õige arvestamise tähtsus.

Palga diferentseerimine ja tariifisüsteem tööstuses. Tariifi- ja kvalifikatsiooniteatmikude koostamise, tariifi- määrade ja tariifivõrkude väljatöötamise meetodid. Tariifisüsteemi puuduste kõrvaldamise abinõud mitmesugustes tööstus- harudes.

Tööviljakuse ja palga suhte planeerimine.

Palgavormid. Mitmesuguste tüki- ja ajapalgasüsteemide kasutamise majanduslik põhjendamine. Premiaalsed palgasüsteemid tööliste, insener-tehniliste töötajate ja teenistujate puhul.

Premiaalse ajatöö tasustamise olemus ja organiseerimine. Plaanilise palgafondi kindlaksmääramine ettevõtte töötajate kategooriatele.

Mitmesuguste palgasüsteemide mõju tööviljakusele.

Töö tasustamise iseärasused mitmesuguste tööstusharude ettevõtetes ja erinevates tsehhides.

Palgafondi kasutamise analüüs ettevõttes ja kokkuhoiu reserve väljaselgitamine.

Töö normeerimise ja tasustamises esinevad puudused, nende kõrvaldamise teed ja abinõud.

Plaanilise palgafondi määramine. Palgafondi planeerimise meetodid.

T e e m a 16. Tööstustoodangu omahind ja isemajandamine.

Tööstustoodangu väärtus ja omahind. Tööstustoodangu omahinna dünaamika. Partei ja valitsuse direktiivid omahinna alandamise kohta.

Omahinna elemendid ja kulude klassifikatsioon. Omahinna struktuur mitmesugustes tööstusharudes.

Omahinna planeerimine. Lähtetaseme analüüs, omahinna alandamise reserve väljaselgitamine ja nende kasutamise teed. Tootmiskulude põhielementide arvutamise meetodite erinevus ettevõtte tootmiskulude eelarve ja tööstusharulisel plaani koostamise puhul. Tootmiskulude koondeelarve koostami-

se metoodika rahvamajanduse nõukogus. Omahinna planeerimises esinevad puudused ja nende kõrvaldamise abinõud.

Plaaniline kalkulatsioon ja tema seos tootmiskulude eelarvega. Kalkulatsiooni iseärasused erinevates tööstusharudes. Hindade planeerimine tööstuses. Tööstustoodangu väljalaskehindade struktuur. Hulgihindade süsteem tööstuses.

Omahinna alandamise plaan ja tööstuse siseakumulatsioon. Omahinna alandamise arvutusmeetodite erinevus ettevõtte ja tööstusharu puhul.

Toodangu omahinna planeerimine ettevõttes. Omahind kui ettevõtte töö tähtsaim kvaliteedinäitaja. Ettevõtte ja tsehi tootmiskulude eelarve analüüs. Toodangu omahinna kalkulatsiooni analüüs.

Organisatsiooniliste ja tehniliste abinõude plaani seos toodangu omahinna alandamise plaaniga. Sotsialistlik võistlus toodangu omahinna alandamise ja üleplaanilise kasumi saamise pärast.

Tehase üldkulude ja tsehhikulude planeerimise metoodika. Tootmiskulude planeerimine ettevõtte mitmesugustes tsehhides. Ettevõtte kaubatoodangu omahinna alandamise planeerimine.

Omahinnaplaani täitmise analüüs. Toodangu omahinna alandamise teed.

Isemajandamise tähtsus tööstuse plaanilises juhtimises. Partei ja valitsuse direktiivid rentaabluse töstmise kohta tööstuses.

Isemajandamise printsiibid tööstuses ja isemajandamise süvendamise teed. Isemajandamine mitmesugustes tööstuse juhtimise lülides.

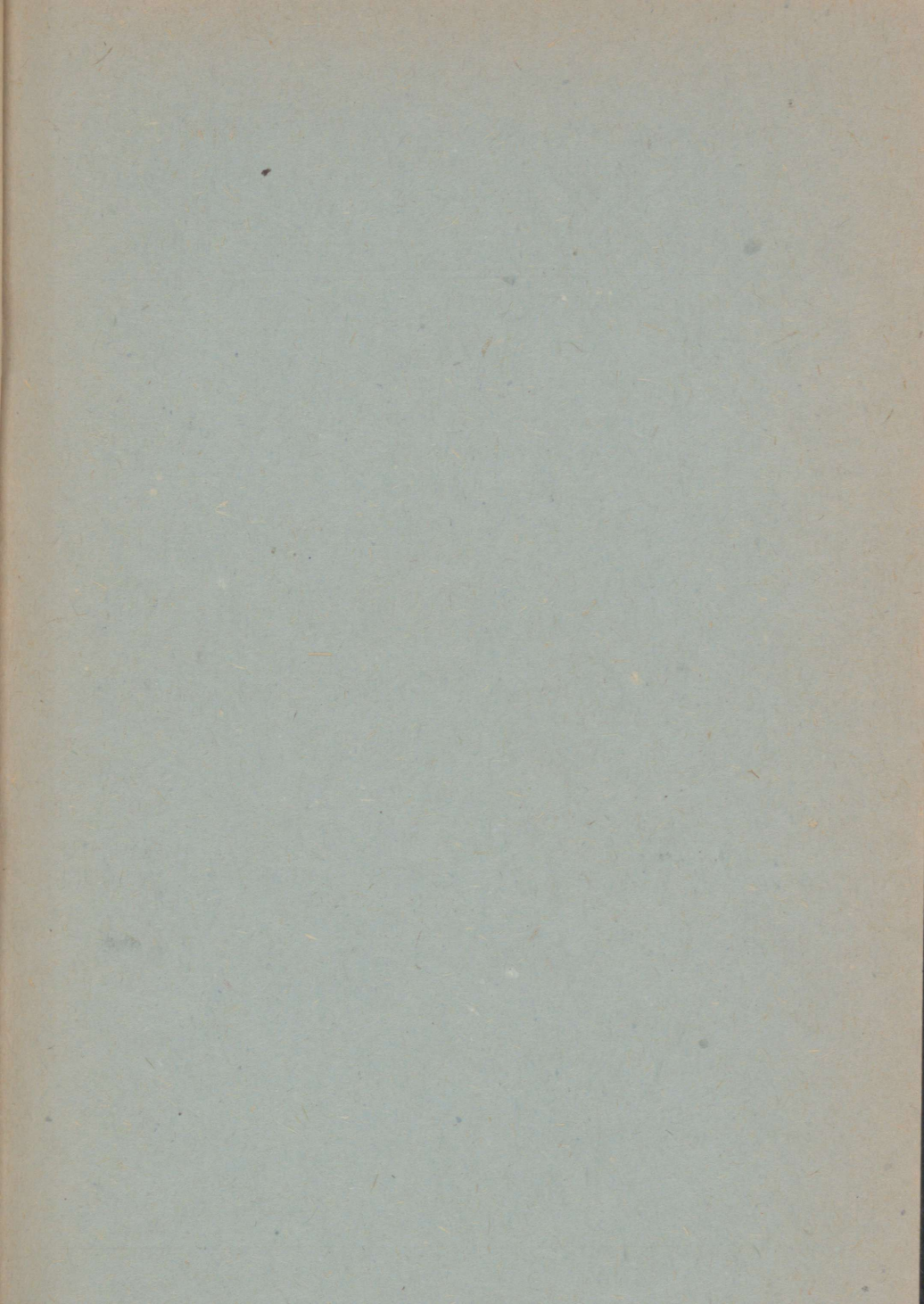
Isemajandamine ja hindade planeerimine tööstuses.

Isemajandamine ettevõttes, tema tähtsus ettevõtte juhtimises.

Ettevõtte iseseisvus oma majanduse operatiivses juhtimises isemajandamise tingimustes.

Tehasesisese isemajandamise organiseerimine. Tsehhide isemajandamise tingimused. Tootmisjaoskondade ja brigaadide isemajandamise organiseerimine. Tehasesisese isemajandamise

eesrindlikud kogemused. Ettevõtte ja tema töötajaskonna materiaalse stimuleerimise allikad ja vormid.

Hind 10 kop.

A-24837

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 00445562 4